

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ELNÖKHELYETTESÉNEK VÉGZÉSE

2024. április 11. *

„Fellebbezés – Ideiglenes intézkedés – Verseny – Összefonódások – Médiaipiac –
Információkérés – Személyes adatok – Sürgősség – A magánélet tiszteletben tartásához
való jog”

A C-90/24. P. (R.) sz. ügyben,

a **Vivendi SE** (székhelye: Párizs [Franciaország], képviselik: Y. Boubacir, F. de Bure, E. Dumur,
P. Gassenbach, S. Schrameck, O. Thomas és P. Wilhelm ügyvédek)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmánya 57. cikkének második bekezdése alapján 2024.
február 2-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselek: P. Caro de Sousa, B. Cullen és D. Viros, meghatalmazotti
minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG ELNÖKHELYETTESE,

M. Szpunar főtanácsnok meghallgatását követően,

meghozta a következő

Végzést

- 1 Fellebbezésével a Vivendi SE az Európai Unió Törvényszékének elnöke által 2024. január 19-én hozott Vivendi kontra Bizottság végzés (T-1097/23 R, a továbbiakban: megtámadott végzés, EU:T:2024:15) hatályon kívül helyezését kéri, amely végzésben a Törvényszék elutasította egyrészt a 2023. október 27-i C(2023) 7463 final bizottsági határozattal módosított, a 139/2004/EK tanácsi rendelet 11. cikke (3) bekezdésének alkalmazására vonatkozó eljárásban (M.11184. – Vivendi/Lagardère ügy) 2023. szeptember 19-én hozott C(2023) 6428 final bizottsági határozat (a továbbiakban: vitatott határozat) végrehajtásának felfüggesztésére irányuló, másrészt pedig arra irányuló kérelmét, hogy elővigyázatossági intézkedésként kötelezzék arra, hogy a

* Az eljárás nyelve: francia.

birtokában lévő összes olyan dokumentumot, amelyeket a vitatott határozat érint, őrizzen meg egy külön erre a célra rendelt olyan elektronikus adathordozón, amelyet elektronikus bélyegzővel ellátva átad egy kívülálló, független bizalmi személynek.

Jogi háttér

- 2 A természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet (általános adatvédelmi rendelet) (HL 2016. L 119., 1. o.; helyesbítések: HL 2016. L 314., 72. o.; HL 2018. L 127., 2. o.; HL 2021. L 74., 35. o.; a továbbiakban: általános adatvédelmi rendelet) (10) preambulumbekzdésének szövege a következő:

„[...] Ez a rendelet a tagállamok számára mozgásteret biztosít ahhoz, hogy pontosítsák a benne meghatározott szabályokat, ideértve a személyes adatok különleges kategóriáira (»különleges adatok«) vonatkozókat is. [...]”

- 3 E rendelet 6. cikkének (1) és (3) bekezdése előírja:

„(1) A személyes adatok kezelése kizárólag akkor és annyiban jogszerű, amennyiben legalább az alábbiak egyike teljesül:

- a) az érintett hozzájárulását adta személyes adatainak egy vagy több konkrét célból történő kezeléséhez;

[...]

- c) az adatkezelés az adatkezelőre vonatkozó jogi kötelezettség teljesítéséhez szükséges;

[...]

- e) az adatkezelés közérdekű vagy az adatkezelőre ruházott közhatalmi jogosítvány gyakorlásának keretében végzett feladat végrehajtásához szükséges;

[...]

(3) Az (1) bekezdés c) és e) pontja szerinti adatkezelés jogalapját a következőknek kell megállapítania:

- a) az uniós jog, vagy

- b) azon tagállami jog, amelynek hatálya alá az adatkezelő tartozik.

[...]”

- 4 Az említett rendelet 9. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) A faji vagy etnikai származásra, politikai véleményre, vallási vagy világnézeti meggyőződésre vagy szakszervezeti tagságra utaló személyes adatok, valamint a természetes személyek egyedi

azonosítását célzó genetikai és biometrikus adatok, az egészségügyi adatok és a természetes személyek szexuális életére vagy szexuális irányultságára vonatkozó személyes adatok kezelése tilos.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó abban az esetben, ha:

a) az érintett kifejezett hozzájárulását adta az említett személyes adatok egy vagy több konkrét célból történő kezeléséhez, kivéve, ha az uniós vagy tagállami jog úgy rendelkezik, hogy az (1) bekezdésben említett tilalom nem oldható fel az érintett hozzájárulásával;

[...]

g) az adatkezelés jelentős közérdek miatt szükséges, uniós jog vagy tagállami jog alapján, amely arányos az elérni kívánt céllal, tiszteletben tartja a személyes adatok védelméhez való jog lényeges tartalmát, és az érintett alapvető jogainak és érdekeinek biztosítására megfelelő és konkrét intézkedéseket ír elő;

[...]

A jogvita előzményei

- 5 A jogvita előzményeit a megtámadott végzés 2–8. pontja ismerteti. A jelen eljárás céljából ezek a következőképpen foglalhatók össze.
- 6 2022. október 24-én a Vivendi a Lagardère SA feletti kizárólagos irányítás megszerzésében álló összefonódást jelentett be az Európai Bizottságnak. 2023. június 9-én a Bizottság engedélyezte ezt az összefonódást, azzal a feltétellel, hogy tiszteletben tartják a Vivendi által vállalt kötelezettségeket.
- 7 2023. július 25-én a Bizottság arról tájékoztatta a Vivendit, hogy hivatalos vizsgálatot indít az összefonódás idő előtti megvalósítása tekintetében. Ezen eljárás keretében a Bizottság a 2023. szeptember 19-i C(2023) 6428 final határozattal információkérést intézett a Vivendihez, amelynek határideje 2023. október 27-én járt le. A 2023. október 27-i C(2023) 7463 final határozattal ezen intézmény 2023. december 1-jéig meghosszabbította ezt a határidőt.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott végzés

- 8 A Törvényszék Hivatalához 2023. november 23-án benyújtott keresetlevelével a Vivendi a vitatott határozat megsemmisítése iránti keresetet terjesztett elő.
- 9 A Törvényszék Hivatalához 2023. november 24-én benyújtott külön beadványában a Vivendi ideiglenes intézkedés iránti kérelmet terjesztett elő, amely egyrészt e határozat végrehajtásának felfüggesztésére, másrészt pedig arra irányult, hogy elővigyázatosságból kötelezzék arra, hogy a birtokában lévő összes olyan dokumentumot, amelyeket a vitatott határozat érint, őrizzen meg egy külön erre célra rendelt olyan elektronikus adathordozón, amelyet elektronikus bélyegzővel ellátva átad egy kívülálló, független bizalmi személynek, például végrehajtónak vagy meghatalmazottnak, észszerű és az említett dokumentumokat tartalmazó adathordozók másolatához kapcsolódó tárgyi korlátokkal összegeyztethető határidőn belül.

- 10 A Törvényszék eljárási szabályzata 157. cikkének (2) bekezdése alapján meghozott, 2023. november 28-i T-1097/23. R. sz., Vivendi kontra Bizottság végzésében a Törvényszék elnöke elrendelte a vitatott határozat végrehajtásának a T-1097/23. R. sz. ügyet befejező végzés meghozataláig történő felfüggesztését, a Vivendi azon kötelezettségének sérelme nélkül, hogy folytassa az információk gyűjtését, és elektronikus adathordozón őrizze meg az e határozattal érintett valamennyi olyan dokumentumot, amely a Bizottság vizsgálatát érintheti.
- 11 A megtámadott végzésben a Törvényszék elnöke elutasította a jelen végzés 9. pontjában említett ideiglenes intézkedés iránti kérelmet azzal az indokkal, hogy a Vivendi nem bizonyította, hogy a sürgősségre vonatkozó feltétel teljesült, és visszavonta a 2023. november 28-i végzését (T-1097/23 R).
- 12 Először is, a megtámadott végzés 29. pontjában a Törvényszék elnöke megállapította, hogy annak kockázata, hogy a Vivendit kényszerítő bírsággal vagy bírsággal szankcionálják, hipotetikus jellegű volt az eljárás azon szakaszában, amelyben e végzést meg kellett hozni.
- 13 Másodsor, az említett végzés 39. pontjában elutasította a Vivendinek a jelentős emberi és pénzügyi erőforrások mozgósításából eredő kárra alapított érvét.
- 14 Harmadszor, ugyanezen végzés 41. és 42. pontjában a Törvényszék elnöke úgy ítélte meg, hogy az a tény, hogy a Bizottság a vizsgálat tárgyával való kapcsolat nyilvánvaló hiánya ellenére jelentős számú dokumentumot ismerhet meg, nem alkalmas arra, hogy súlyos és helyrehozhatatlan kárt okozzon a Vivendinek.
- 15 Negyedszer, a megtámadott végzés 43. pontjában a Törvényszék elnöke elutasította a Vivendi azon érvét, amely az egyes munkavállalói és vezető tisztségviselői magánéletének megsértéséből eredő kárra vonatkozott.
- 16 Ötödször, e végzés 51. pontjában megállapította, hogy a Vivendi önváddal kapcsolatos kockázatából eredő állítólagos kár nem alkalmas annak bizonyítására, hogy a sürgősségre vonatkozó feltétel teljesült.
- 17 Hatodsor, az említett végzés 52. és 54. pontjában a Törvényszék elnöke úgy ítélte meg, hogy annak kockázata, hogy a Vivendinek kényszerítő bírságot vagy bírságot kell fizetnie, nem helyrehozhatatlan, és hogy e kockázat pusztán hipotetikus.

A fellebbezési eljárásban részt vevő felek kérelmei és a Bíróság előtti eljárás

- 18 A Vivendi azt kéri, hogy a Bíróság:
 - helyezze hatályon kívül a megtámadott végzést;
 - rendelje el a vitatott határozat végrehajtásának a Törvényszék jogerős ítéletének és adott esetben a Bíróság Vivendi által e határozattal szemben benyújtott megsemmisítés iránti kereset tárgyában hozott jogerős ítéletének kihirdetéséig történő felfüggesztését;
 - másodlagosan, az ügyet utalja vissza a Törvényszék elé; és
 - a Bizottságot kötelezze mindkét eljárás költségeinek viselésére.

- 19 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
- utasítsa el a fellebbezést, és
 - a Vivendit kötelezze a költségek viselésére.
- 20 A Bíróság eljárási szabályzata 160. cikkének (7) bekezdése alapján hozott, 2024. február 6-i Vivendi kontra Bizottság végzésben (C-90/24 P(R)–R, EU:C:2024:121) a Bíróság elnökhelyettese elrendelte a Vivendivel szemben a vitatott határozatban előírt azon kötelezettség felfüggesztését, hogy a C-90/24. P. (R.)-R. sz. ügyben indított ideiglenes intézkedés iránti eljárást befejező és a jelen fellebbezést elbíráló végzés közül a korábban meghozandó végzés meghozataláig összegyűjtse és közölje a Bizottsággal az e határozatban említett dokumentumokat, a Vivendi azon kötelezettségének sérelme nélkül, hogy megtegyen minden szükséges intézkedést ezen iratok megőrzése érdekében.

A fellebbezésről

- 21 Fellebbezésének alátámasztása érdekében a Vivendi hat jogalapra hivatkozik, amelyek közül az elsőt a fegyveregyenlőség és a kontradiktórius eljárás elvének megsértésére, a második–hatodik jogalapot pedig a Vivendi által hivatkozott károk értékelése során elkövetett nyilvánvaló hibákra alapítja.

Érvelés

- 22 Az elsőként vizsgálandó negyedik jogalapjával a Vivendi arra hivatkozik, hogy a Törvényszék elnöke nyilvánvaló hibát követett el a vitatott határozat által érintett személyek magánéletének széles körű megsértéséből eredő kár értékelése során.
- 23 Először is, a megtámadott végzés 45. pontjában kifejtett érvelés a magánélet védelmének hatályát kizárólag az általános adatvédelmi rendeletben meghatározott különleges személyes adatokra korlátozza. Márpedig ez utóbbi fogalom alkalmazási köre nagyon korlátozott, mivel mind az általános adatvédelmi rendeletből, mind a Törvényszék ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy az csak az érintett személyeket érintő legintimebb és legérzékenyebb információkra vonatkozik. A különleges személyes adatokkal kapcsolatban nyújtott biztosítékok tehát nem teszik lehetővé az e személyek magánéletéhez kapcsolódó valamennyi személyes adat védelmének biztosítását, és ennél fogva a Vivendi által hivatkozott kár megfelelő megelőzését.
- 24 Másodsor, a Vivendi előadja, hogy az ideiglenes intézkedés iránti kérelméhez csatolt számos irat azt bizonyítja, hogy a vitatott határozat előírja az érintett személyek magánéletéhez kapcsolódó dokumentumok gyűjtését és a Bizottság részére való megküldését.
- 25 Harmadszor, a megtámadott végzés teljes mértékben figyelmen kívül hagyja a Vivendit terhelő, a francia büntetőjogból és munkajogból eredő kötöttségeket. Így a Vivendi számára gyakorlatilag lehetetlen lenne a vitatott határozatnak való megfelelés anélkül, hogy büntetőjogi és polgári jogi szankcióknak tenné ki magát.

- 26 Negyedszer, a Bizottság által a különleges személyes adatokkal kapcsolatban nyújtott biztosítékok nem teszik lehetővé a Vivendi által hivatkozott kár bekövetkezésének megelőzését, mivel e garanciák azt jelentik, hogy az ezen adatokat tartalmazó dokumentumokat át kell adni a Bizottságnak, és hogy a Bizottság azokról tudomást szerezhet.
- 27 Ötödször, ellentétben azzal, amit a megtámadott végzés állít, a Bizottság tisztviselőit és alkalmazottait terhelő szakmai titoktartás nem jelenthet elegendő biztosítékot a hivatkozott kár bekövetkezésének elkerülésére, mivel a Vivendinek érdeke fűződik annak megakadályozásához is, hogy e tisztviselők és alkalmazottak védett dokumentumokhoz férjenek hozzá. Ezenkívül a Törvényszék elnöke nem vette figyelembe azt a Vivendi által egyébként kifejezetten hivatkozott tényt, hogy a Bizottság engedélyezte, hogy az eljárásba több harmadik fél is beavatkozzék, ami azzal a kockázattal járt, hogy e harmadik személyek bizalmas adatokhoz férnek hozzá, és azokat hozzáférhetővé teszik.
- 28 A Bizottság azt állítja, hogy a negyedik jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 29 Különösen arra hivatkozik, hogy elkerülhetetlen, hogy vizsgálatának megfelelő lefolytatása érdekében személyes adatokat kezeljen. Pusztán az a tény, hogy ellenőrzi az ilyen adatok relevanciáját, önmagában nem okozhat súlyos és helyrehozhatatlan kárt. Ebben az összefüggésben a különleges személyes adatokra alkalmazandó eljárási garanciák fennállása releváns tényezőnek minősül a magánélet védelméhez való jogba történő, szóban forgó beavatkozás arányosságának értékelése szempontjából. Egyebekben a Bizottság tisztviselőit és alkalmazottait terhelő szigorú szakmai titoktartási kötelezettségek megelőzik a gyűjtött személyes adatok engedély nélküli hozzáférhetővé tételének kockázatát.
- 30 Ami a harmadik személyek személyes adatokhoz való esetleges hozzáférésére alapított érvet illeti, a Bizottság mindenekelőtt azt állítja, hogy ezt az érvet mint elfogadhatatlant el kell utasítani azzal az indokkal, hogy azt első fokon nem támasztották alá megfelelően. Ezt követően arra hivatkozik, hogy a tisztviselőit és alkalmazottait terhelő szigorú titoktartási kötelezettségekre tekintettel e tisztviselők nem közölhetnek bizalmas információkat harmadik személyekkel. Végül az érdekelt harmadik személyek csak kifogásközlés esetén tekinthetnek be az iratokba, és soha nem tekinthetnek be az ügy iratainak bizalmas változatába.

Értékelés

- 31 Ami a Vivendi egyes munkavállalói és vezető tisztségviselői magánélete megsértésének kockázatára alapított érvelését illeti, a Törvényszék elnöke a megtámadott végzés 44. pontjában úgy ítélte meg, hogy mivel a vállalkozások munkavállalóik és vezető tisztségviselőik közvetítésével járnak el, a Bizottság a versenyjog hatálya alá tartozó vizsgálat céljából jogosult információkat kérni ezek cselekményeiről, amennyiben e cselekmények a vállalkozás szférájába tartoznak, és nem érintik a magánéletüket.
- 32 E végzés 45. pontjában a Törvényszék elnöke hangsúlyozta, hogy e tekintetben a Bizottság tájékoztatta a Vivendit a különleges személyes adatokkal kapcsolatban alkalmazott sajátos eljárási garanciákról, és hogy ezen intézmény tehát megtette a Vivendi által hivatkozott kockázat bekövetkezésének elkerülésére irányuló intézkedéseket. Ebből azt a következtetést vonta le, hogy ezen óvintézkedésekre tekintettel a Vivendi munkavállalóinak mobiltelefonjaira és elektronikus üzeneteire vonatkozó információkérések nem voltak alkalmasak arra, hogy a Vivendi által hivatkozott súlyos és helyrehozhatatlan kárt okozzanak.

- 33 Az említett végzés 46. pontjában a Törvényszék elnöke megállapította, hogy mindenesetre a Bizottság tisztviselőire és alkalmazottaira szigorú szakmai titoktartási kötelezettségek vonatkoznak. E tekintetben ugyanezen végzés 47. pontjában hangsúlyozta, hogy e tisztviselők és alkalmazottak számára tilos a feladataik ellátása során tudomásukra jutott információk engedély nélküli hozzáférhetővé tétele, kivéve ha ezeket az információkat már nyilvánosságra hozták, vagy ha azok a nyilvánosság számára hozzáférhetők.
- 34 Ebben az összefüggésben először is a megtámadott végzés 45. pontjában szereplő értékelést illetően meg kell állapítani, hogy magából e pont szövegéből következik, hogy az az e végzés 26–28. pontjában említett eljárási garanciák figyelembevételén alapul.
- 35 E 26–28. pontból kitűnik, hogy e garanciák kizárólag három kategóriába tartozó adatokra vonatkoznak, nevezetesen az ügyvédek és ügyfelek közötti információcsere bizalmas jellege által védett adatokra, az újságírói forrásokra vonatkozó adatokra és a különleges személyes adatokra.
- 36 Ez utóbbi kategóriát, amely az egyetlen, a megtámadott végzés 45. pontjában említett kategória, e végzésben nem határozzák meg.
- 37 E körülmények között a Törvényszék elnöke által tett megállapítások terjedelmének értékelése érdekében meg kell határozni a vitatott határozat által az említett kategóriának tulajdonított terjedelmet. E határozat pontosítja, hogy külön rendszert tart fenn „az [általános adatvédelmi rendeletben] meghatározott különleges személyes adatok” tekintetében. Az általános adatvédelmi rendelet (10) preambulumbekzdésével összefüggésben értelmezett 9. cikkének (1) bekezdéséből az következik, hogy e fogalom olyan személyes adatokra utal, amelyek kezelése faji vagy etnikai származásra, politikai véleményre, vallási vagy világnézeti meggyőződésre vagy szakszervezeti tagságra utal, valamint a genetikai adatokra, a biometrikus adatokra, amelyek kezelése lehetővé teszi a természetes személyek egyedi azonosítását, valamint a természetes személyek egészségére, szexuális életére vagy szexuális irányultságára vonatkozó adatokra.
- 38 A „különleges személyes adatok” fogalmának ily módon tulajdonított terjedelemre tekintettel úgy tűnik, hogy – amint arra a Vivendi hivatkozik – a megtámadott végzés 45. pontjában említett eljárási garanciák nem alkalmazandók az érintett személyek magánéletének körébe tartozó adatok összességére, különösen mivel e garanciák nem nyújtanak védelmet például a családi életre, az ízlésre vagy az e személyek politikai, vallási, világnézeti vagy szakszervezeti jelleget nélkülöző magánműködésére vonatkozó adatok tekintetében.
- 39 Márpedig meg kell állapítani, hogy a Vivendi az ideiglenes intézkedés iránti kérelmében az általános jelleggel az érintett személyek magánéletéhez kapcsolható adatokhoz való hozzáférés kockázatára hivatkozott. Bár e kérelem 95. pontja valóban említést tesz különleges személyes adatokról, e hivatkozás egy, a Törvényszék ítélezési gyakorlatából származó idézetben szerepelt, és nem értelmezhető úgy, mint amelynek célja a Vivendi által előterjesztett érvelés terjedelmének korlátozása volt.
- 40 A Vivendi ennél fogva megalapozottan állítja, hogy a Törvényszék elnöke – mivel úgy ítélte meg, hogy a megtámadott végzés 45. pontjában említett biztosítékok pontosan a Vivendi által hivatkozott kockázat bekövetkezésének elkerülésére irányultak, és e körülményből azt a következtetést vonta le, hogy az információkérések nem voltak alkalmasak arra, hogy az általa hivatkozott súlyos és helyrehozhatatlan kárt okozzanak – nem vette figyelembe az összes olyan személyes adatot, amely szerepelhet a Bizottságnak benyújtandó dokumentumokban, és amely releváns e kár ténylegességének és súlyosságának értékelése szempontjából.

- 41 Következésképpen a Törvényszék elnöke nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor úgy ítélte meg, hogy e garanciák elegendőek voltak a Vivendi egyes munkavállalói és vezető tisztségviselői magánélete megsértésének kockázatára alapított érvelésének elutasításához.
- 42 Másodsor, ami a megtámadott végzés 46. és 47. pontjában a teljesség kedvéért felhozott indokokat illeti, kétségtelenül meg kell állapítani, hogy a Törvényszék elnöke helyesen állapíthatta meg, hogy a Bizottság tisztviselői és alkalmazottai nem voltak jogosultak arra, hogy szabadon hozzáférhetővé tegyék a Vivendi által a Bizottságnak a vitatott határozat végrehajtásaként átadott dokumentumokban szereplő információkat.
- 43 Ugyanakkor egyrészt, amint arra a Vivendi hivatkozik, a Bizottság tisztviselőit és alkalmazottait terhelő szakmai titoktartási kötelezettségek nem alkalmasak arra, hogy elkerüljék a Vivendi egyes munkavállalói és vezető tisztségviselői magánélet tiszteletben tartásához való jogának azon megsértését, amelyet az jelent, hogy e tisztviselők és alkalmazottak maguk hozzáférhetnek az e munkavállalók és vezető tisztségviselők magánéletehez kapcsolódó személyes adatokhoz.
- 44 Másrészt meg kell állapítani, hogy a Vivendi az ideiglenes intézkedés iránti kérelmének 96. pontjában arra a kockázatra is hivatkozott, hogy „olyan érdekelt harmadik személyek [szerezhetnek tudomást a Vivendi által a Bizottságnak megküldött dokumentumokról], akiknek az eljárásban való részvételét a Bizottság engedélyezte”, és e tekintetben utaltak az e kérelem mellékletében szereplő levelekre, amelyek arról tájékoztatták, hogy egyes érdekelt harmadik személyek részt vesznek az eljárásban.
- 45 Mivel ez az állítás kellően világos és alátámasztott ahhoz, hogy azt a Törvényszéknek figyelembe kelljen vennie, nem tekinthető úgy, hogy a fellebbezés negyedik jogalapjának alátámasztására felhozott bizonyos dokumentumok harmadik személyek számára való hozzáférhetővé tételének kockázatára vonatkozó érvet mint elfogadhatatlant el kell utasítani azzal az indokkal, hogy az olyan új érvnek minősül, amelyre első fokon nem hivatkoztak.
- 46 Márpedig, amint azt a Vivendi kifejti, a Bizottság tisztviselőit és alkalmazottait terhelő szakmai titoktartási kötelezettségeknek nem az a céljuk, és nem is járnak azzal a hatással, hogy szabályozzák az eljárásban részt vevő harmadik személyeknek a Bizottság rendelkezésére álló iratanyagban szereplő dokumentumokhoz való hozzáférését.
- 47 Ezenkívül, bár a Bizottság arra hivatkozik, hogy más szabályok kizárják az ilyen hozzáférést, meg kell állapítani, hogy e szabályokra a megtámadott végzés 46. és 47. pontjában nem hivatkoztak.
- 48 Ebből következik, hogy a Törvényszék elnöke tévesen minősítette jogilag a tényeket azáltal, hogy a megtámadott végzés 46. és 47. pontjában úgy ítélte meg, hogy a Bizottság tisztviselőit és alkalmazottait terhelő szakmai titoktartási kötelezettségek alkalmasak voltak arra, hogy elkerüljék a Vivendi által hivatkozott kár bekövetkeztét.
- 49 Harmadszor, meg kell állapítani, hogy a megtámadott végzés 44. pontjában kifejtett megfontolások önmagukban nem igazolhatják a Vivendi egyes munkavállalói és vezető tisztségviselői magánélete megsértésének kockázatára alapított érvelésének elutasítását.
- 50 E pontban ugyanis a Törvényszék elnöke a Bizottság azon hatáskörére való hivatkozásra szorítkozott, hogy információkat kérhet a Vivendi munkavállalóinak és vezető tisztségviselőinek cselekményeiről, „amennyiben ezek a cselekmények a vállalkozás szférájába tartoznak, és nem

érintik a magánéletüket”. Ezáltal egyáltalán nem értékelte a kár esetleges fennállását abban az esetben, ha a Bizottságnak megküldött információk – amint azt a Vivendi állítja – az érintett személyek magánéletének körébe tartoznának.

- 51 A fentiek összességéből következik, hogy a megtámadott végzés 45–47. pontjában szereplő hibákra tekintettel e végzés nem tartalmaz olyan indokot, amely megalapozhatná a Vivendi egyes munkavállalói és vezető tisztségviselői magánélete megsértésének kockázatára alapított érvelésének elutasítását.
- 52 Következésképpen a negyedik jogalapnak helyt kell adni.
- 53 Mivel az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet azzal az indokkal utasították el, hogy a Vivendi nem bizonyította, hogy a sürgősségre vonatkozó feltétel teljesült, ebből az következik, hogy a megtámadott végzés rendelkező része megalapozatlan.
- 54 Ebből következik, hogy a megtámadott végzést teljes egészében hatályon kívül kell helyezni, anélkül hogy a fellebbezés alátámasztására felhozott többi jogalapot vizsgálni kellene.

A Törvényszékhez benyújtott, ideiglenes intézkedés iránti kérelemről

- 55 Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 61. cikkének első bekezdése értelmében, ha a Bíróság a Törvényszék határozatát hatályon kívül helyezi, és ha a per állása megengedi, az ügyet maga a Bíróság is érdemben eldöntheti, illetve határozathozatalra visszautalhatja a Törvényszékhez. E rendelkezés az Európai Unió Bírósága alapokmánya 57. cikkének második bekezdése alapján benyújtott fellebbezésekre is alkalmazandó (a Bíróság elnökhelyettesének 2022. május 24-i Puigdemont i Casamajó és társai kontra Parlament és Spanyolország végzése, C-629/21 P(R), EU:C:2022:413, 172. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 56 Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék eljárási szabályzata 156. cikkének (4) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az ideiglenes intézkedés iránti kérelemnek meg kell jelölnie a jogvita tárgyát, a sürgősségre okot adó körülményeket, valamint azokat a ténybeli és jogi alapokat, amelyek első látásra valószínűsítik a kért ideiglenes intézkedés szükségességét. Így a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az ideiglenes intézkedésről határozó bíró csak akkor rendelheti el a végrehajtás felfüggesztését és más ideiglenes intézkedéseket, ha azok szükségességét a ténybeli és jogi alapok első látásra valószínűsítik (*fumus boni iuris*), és azok olyan értelemben sürgősek, hogy a kérelmező érdekeiben bekövetkező súlyos és helyrehozhatatlan kár megakadályozásához az szükséges, hogy azokat már a keresetről való érdemi döntéshozatal előtt elrendeljék, és azok már ekkor kifejtsek hatásaikat. Ezek konjunktív feltételek, vagyis ha közülük bármelyik nem teljesül, az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet el kell utasítani. Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró adott esetben a fennálló érdekeket is mérlegeli (a Bíróság elnökhelyettesének 2022. május 24-i Puigdemont i Casamajó és társai kontra Parlament és Spanyolország végzése, C-629/21 P(R), EU:C:2022:413, 175. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 57 Az említett feltételek vizsgálata keretében az ideiglenes intézkedésről határozó bíró széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, és az ügy sajátosságaira tekintettel szabadon meghatározhatja e különböző feltételek vizsgálatának módját és rendjét, mivel az uniós jog egyetlen szabálya sem ír elő számára előre meghatározott elemzési módot az ideiglenes határozathozatal

szükségességének értékeléséhez (a Bíróság elnökhelyettesének 2021. július 16-i Symrise kontra ECHA végzése, C-282/21 P(R), EU:C:2021:631, 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 58 A jelen ügyben a Törvényszék elnöke által már elvégzett értékelésekre és a felek közötti írásbeli eljárásra tekintettel a Bíróság elnökhelyettese elegendő információval rendelkezik ahhoz, hogy véglegesen határozzon a sürgősségre vonatkozó feltételről.

Érvelés

- 59 A sürgősségre vonatkozó feltétel teljesülésének bizonyítása érdekében a Vivendi több különböző kárra hivatkozik.
- 60 Ami az arra alapított érvelést illeti, hogy a vitatott határozat a Vivendi egyes munkavállalói és vezető tisztségviselői magánélete megsértésének kockázatával jár, amelyet először kell megvizsgálni, a Vivendi azt állítja, hogy a vitatott határozat megköveteli, hogy e társaság a több természetes személy közötti valamennyi beszélgetést teljes egészében és az érintett időszak egésze vonatkozásában továbbítsa a Bizottságnak, e beszélgetések szakmai vagy magánjellegén alapuló megkülönböztetés nélkül. A Vivendi köteles továbbá továbbítani az összes olyan beszélgetést, amely bizonyos kulcsszavakat tartalmaz, még akkor is, ha e beszélgetések magán vagy személyes e-mail-fiókokból, valamint az érintett munkavállalók és a vezető tisztségviselők magán vagy személyes eszközeiből származnak, amennyiben ezeket az elektronikus postafiókokat vagy eszközöket legalább egyszer szakmai kommunikációra használták. A Bizottságnak így módon továbbítandó számos dokumentum a Vivendi számára érzékeny információkat tartalmazhat, amelyek az érintett személyek, illetve harmadik személyek magánéletének körébe tartoznak.
- 61 Az ilyen dokumentumok Vivendi általi összegyűjtése és a Bizottság részére történő továbbítása összeegyeztethetetlen a francia polgári és büntetőjog szabályaival, ahogy az uniós joggal és az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én aláírt európai egyezményvel is. A Vivendi így lehetetlen alternatívával szembesül, mivel – függetlenül attól, hogy eleget tesz-e a vitatott határozatnak, vagy sem – súlyos szankcióknak teszi ki magát.
- 62 Ezenkívül a szóban forgó információk közlése súlyos kárt okoz a Vivendinek és az érintett személyeknek, mivel kibővíti az ezen információkról tudomást szerző személyek körét. E kár helyrehozhatatlan, mivel a vitatott határozat megsemmisítése már nem tenné lehetővé a szóban forgó jogok megsértésének orvoslását.
- 63 A Bizottság először is azt állítja, hogy a vitatott határozat végrehajtásának a Vivendi által hivatkozott jogi lehetetlensége legfeljebb arra alkalmas, hogy nem kivételes jellegű vagyoni kárt okozzon.
- 64 Másodszor, a Vivendi állításainak lényege harmadik személyek jogainak megsértésére vonatkozik. Márpedig az ideiglenes intézkedés iránti eljárás felperese annak bizonyítása érdekében, hogy a sürgősségre vonatkozó feltétel teljesült, csak a saját érdekeit fenyegető veszély bizonyítására támaszkodhat.

- 65 Harmadszor, a Törvényszék ítélkezési gyakorlatára tekintettel kizárólag különleges személyes adatok hozzáférhetővé tétele bizonyíthatja súlyos és helyrehozhatatlan kár fennállását. Elkerülhetetlen ugyanis, hogy a Bizottság a vizsgálata megfelelő lefolytatása érdekében személyes adatokat kezeljen. Pusztán az a tény, hogy ellenőrzi az ilyen adatok relevanciáját, önmagában nem okozhat súlyos és helyrehozhatatlan kárt.
- 66 Márpedig a Vivendi nem bizonyította, hogy a Bizottságnak benyújtandó dokumentumok különleges személyes adatokat tartalmaznak. Mindenesetre a Bizottság a Vivendi számára a különleges személyes adatokra alkalmazandó sajátos eljárási garanciákat biztosított, amelyek kiegészítik a Bizottság tisztviselőivel és alkalmazottaival szemben előírt szigorú szakmai titoktartási kötelezettségeket.

Értékelés

- 67 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy az ideiglenes intézkedés célja a későbbi végleges határozat teljes érvényesülésének biztosítása annak elkerülése érdekében, hogy a Bíróság által nyújtott jogvédelemben hézag keletkezzen. E cél elérése érdekében kell a sürgősséget annak alapján megítélni, hogy az ideiglenes döntés meghozatala szükséges-e annak elkerüléséhez, hogy az ideiglenes védelmet kérő félnek súlyos és helyrehozhatatlan kára keletkezzen. Ezt a felet terheli annak bizonyítása, hogy az érdemi eljárás befejezését nem tudná kivárni anélkül, hogy ilyen jellegű kár ne érné. Igaz ugyan, hogy e kár fennállásának bizonyításához nem szükséges megkövetelni, hogy annak felmerülését és azonnali bekövetkezését teljes bizonyossággal alátámasszák, és elegendő, ha az említett kár kellő valószínűséggel előre látható, ugyanakkor az ideiglenes intézkedés elrendelését kérelmező fél köteles bizonyítani azokat a tényeket, amelyek megalapozzák az ilyen kár előreláthatóságát (a Bíróság elnökhelyettesének 2022. május 24-i Puigdemont i Casamajó és társai kontra Parlament és Spanyolország végzése, C-629/21 P(R), EU:C:2022:413, 75. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 68 Először is meg kell állapítani, hogy – amint azt a Bizottság állítja – a Vivendi arra alapított érvelése, hogy a vitatott határozat a magánélet tiszteletben tartásához való jog megsértésének veszélyét hordozza magában, lényegében a harmadik személyek, vagyis a Vivendi munkavállalói és vezető tisztségviselői jogainak megsértésén alapul, akiknek a beszélgetéseit a vitatott határozat alapján össze kell gyűjteni és továbbítani kell a Bizottságnak.
- 69 Így, míg a Vivendi az ideiglenes intézkedés iránti kérelmében széles körben hivatkozik arra a beavatkozásra, amelyet a vitatott határozat végrehajtása von maga után e munkavállalók és vezető tisztségviselők magánéletébe, a saját jogait illetően pusztán azt állítja, hogy a Bizottságnak továbbítandó dokumentumok e társaság számára érzékeny információkat tartalmazhatnak, anélkül hogy kifejtené, hogy miben állnak ezek az információk, továbbá hogy milyen kapcsolatban állnak a magánélet tiszteletben tartásához való joggal.
- 70 Márpedig a jelen végzés 67. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy a sürgősségre vonatkozó feltételt általában az ideiglenes védelmet kérő félnek esetlegesen okozott kárra tekintettel kell értékelni.
- 71 Ezt az elvet azonban nem lehet úgy értelmezni, hogy az akadályozza az ideiglenes intézkedés iránti eljárás céljának megvalósítását, azaz a későbbi végleges határozat teljes érvényesülésének biztosítását annak elkerülése érdekében, hogy a Bíróság által nyújtott jogvédelemben hézag keletkezzen. Ebből a szempontból többek között megállapítást nyert, hogy valamely tagállam hivatkozhat olyan kárra, amelyet nem közvetlenül szenved el, mivel a tagállamok felelősek az

általános nemzeti érdekek védelméért, és azt ideiglenes intézkedés iránti eljárás keretében is biztosíthatják (lásd ebben az értelemben: a Bíróság elnökhelyettesének 2022. június 3-i Bulgária kontra Parlament és Tanács végzése, C-545/20 R, EU:C:2022:445, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 72 Ez nem változtat azon, hogy az olyan magánvállalkozás, mint a Vivendi, nem hivatkozhat eredményesen a harmadik személyek jogai megsértésének kockázatára egy olyan aktusra vonatkozó ideiglenes intézkedések elrendelése érdekében, amely nem sérti az érdekeit (lásd ebben az értelemben: 1988. május 6-i Union des producteurs de cédrats de Crète kontra Bizottság végzés, 112/88 R, EU:C:1988:241, 20. pont).
- 73 A jelen esetben azonban nem ez a helyzet.
- 74 A Vivendi által a magánélet tiszteletben tartásához való joggal kapcsolatban hivatkozott kár ugyanis közvetlenül abból a magatartásból ered, amelyet a Vivendi egyes munkavállalóival és vezető tisztségviselőivel szemben a vitatott határozatnak való megfelelés érdekében kénytelen követni.
- 75 Ebből következik, hogy a Vivendi az ideiglenes intézkedés iránti kérelmében nem arra törekszik, hogy a vitatott határozat hatásai által önállóan érintett harmadik személyek helyett saját érdekei védelmében járjon el, hanem személyes alapon jár el, annak elkerülése érdekében, hogy neki magának kelljen harmadik személyeknek súlyos és helyrehozhatatlan kárt okoznia, amelyért egyébként adott esetben felelősségre vonható egy olyan összefüggésben, amelyben e harmadik személyeknek a Vivendihez fűződő kapcsolataik miatt kárt okoznak, anélkül hogy az említett harmadik személyek maguk is ideiglenes védelemben részesülhetnének, amely megakadályozná az említett kár bekövetkezését.
- 76 E sajátos körülmények között az ideiglenes intézkedésről határozó bíró az ideiglenes intézkedés iránti eljárás jelen végzés 71. pontjában felidézett céljának megsértése nélkül nem állapíthatja meg, hogy a Vivendi nem hivatkozhat arra a súlyos és helyrehozhatatlan kárra, amelyet e társaság a vitatott határozatnak való megfelelés érdekében bizonyos munkavállalóinak és vezető tisztségviselőinek kénytelen okozni, annak bizonyítása érdekében, hogy a sürgősségre vonatkozó feltétel teljesült.
- 77 Másodsorban tehát azt kell értékelni, hogy a vitatott határozat végrehajtása kellő valószínűséggel súlyos és helyrehozhatatlan kárt okozhat-e a Vivendi egyes munkavállalóinak és vezető tisztségviselőinek.
- 78 Mivel a Vivendi bizonyos alapvető jogok megsértésére kíván hivatkozni, emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy nem fogadható el az az érv, amely szerint egy kár fogalmilag helyrehozhatatlan, ha az az alapvető jogok körét érinti, mivel nem elegendő absztrakt módon hivatkozni az alapvető jogok sérelmére annak bizonyítása érdekében, hogy az abból esetlegesen eredő kár szükségszerűen helyrehozhatatlan jellegű lesz (a Bíróság elnökhelyettesének 2013. november 28-i EMA kontra InterMune UK és társai végzése, C-390/13 P(R), EU:C:2013:795, 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 79 Ebből azonban nem lehet arra következtetni, hogy valamely alapvető jog megsértése soha nem tekinthető súlyos és helyrehozhatatlan kárnak.

- 80 Egyrészt bizonyos alapvető jogok, mint a kínzás és az embertelen vagy megalázó bánásmód és büntetés Európai Unió Alapjogi Chartájának 4. cikkében rögzített tilalmának megsértése magából a megsértett jog jellegéből adódóan önmagában is súlyos és helyrehozhatatlan kárhoz vezethet (a Bíróság elnökhelyettesének 2013. november 28-i EMA kontra InterMune UK és társai végzése, C-390/13 P(R), EU:C:2013:795, 43. pont).
- 81 Másrészt az alapvető jogok megsértését, amely az Alapjogi Charta 7. cikkében biztosított magánélet tiszteletben tartásához való joghoz hasonlóan nem tartozik az előző pontban említett kategóriába, a szóban forgó körülmények összességére tekintettel kell értékelni annak meghatározása érdekében, hogy az e jogsértés által okozott kár mértéke és jellege igazolja-e, hogy e kár súlyosnak és helyrehozhatatlannak minősüljön (lásd ebben az értelemben: a Bíróság elnökhelyettesének 2013. november 28-i EMA kontra InterMune UK és társai végzése, C-390/13 P(R), EU:C:2013:795, 44. pont).
- 82 Következésképpen az ideiglenes intézkedésről határozó bíró feladata annak meghatározása, hogy a vitatott határozat végrehajtása kellő valószínűséggel a Vivendi egyes munkavállalóinak és vezető tisztségviselőinek magánéletébe való beavatkozáshoz vezethet-e, valamint az, hogy adott esetben a szóban forgó körülmények összességére tekintettel értékelje az e sérelemből eredő kár mértékét és jellegét.
- 83 E tekintetben a vitatott határozat többek között arra kötelezi a Vivendit, hogy gyűjtsön minden, több természetes személy között több éven keresztül különböző kommunikációs eszköz útján folytatott kommunikációt, valamint más természetes személyek közötti bizonyos kommunikációkat, majd továbbítsa az így összegyűjtött elemeket a Bizottságnak.
- 84 Ami ez utóbbi kommunikációkat illeti, e határozatból kitűnik, hogy a Bizottságnak továbbítandó dokumentumokat egy sor, bizonyos fokú általánosságot mutató kulcsszó alkalmazásával kell kiválasztani, amelyek többek között a politika világa vagy a médiaágazat több közszereplőjének vezetéknevét vagy utónevét foglalják magukban.
- 85 Ráadásul, még ha közvetetten is, a Bizottságnak továbbítandó bármely dokumentumhoz kapcsolódó kommunikációkat is közölni kell ezen intézménnyel, mivel a vitatott határozat 9. pontjából kitűnik, hogy a Bizottságnak át kell adni az ilyen dokumentummal „egyenértékű” valamennyi elektronikus levelet, vagy amennyiben e dokumentum SMS vagy azonnali üzenet útján küldött üzenet formáját ölti, a beszélgetés egészét az érintett időszak egészére vonatkozóan.
- 86 Ezenkívül nem vitatott, hogy e határozat 2. pontja értelmében e kötelezettségek kiterjednek többek között az érintett alkalmazottak és vezető tisztségviselők magán vagy személyes e-mail-fiókja és magán vagy személyes mobil eszköze útján történő kommunikációkra, amennyiben ezeket az e-mail-fiókokat és eszközöket legalább egyszer szakmai kommunikációra használták.
- 87 A vitatott határozat szövegére tekintettel mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy a Vivendi által összegyűjtendő és a Bizottságnak továbbítandó dokumentumok a természetes személyek közötti kommunikáció tartalmára vonatkoznak.
- 88 Ezt követően hangsúlyozni kell, hogy tekintettel az e határozat által a Vivendivel szemben előírt kötelezettségek jelentős anyagi és időbeli kiterjedésére, valamint arra a körülményre, hogy az említett kötelezettségek többek között a szokásosan kizárólag magáncélra használt

kommunikációs eszközök segítségével történő kommunikációk gyűjtésére irányulnak, igen valószínűnek tűnik, hogy a Bizottsághoz ily módon továbbítandó dokumentumok nagy része nem tartozik a szakmai szférába, és információkat szolgáltatathat az érintett személyek magánéletéről.

- 89 Végül a vitatott határozat nem tartalmaz olyan mechanizmust, amely általános jelleggel e személyek magánéletéhez kapcsolódó dokumentumok gyűjtésének és a Bizottság részére történő továbbításának megelőzésére, vagy az ilyen dokumentumok kezelésére vonatkozó biztosítékok nyújtására irányulna.
- 90 A Vivendi által előterjesztett érvek tehát kellő valószínűséggel bizonyítják, hogy a vitatott határozat alapján összegyűjtendő és a Bizottságnak továbbítandó személyes adatok alkalmasak arra, hogy pontos következtetéseket vonjanak le az érintett személyek magánéletére vonatkozóan, ami a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatának megfelelően azt jelenti, hogy a magánélet tiszteletben tartásához való jog ebből eredő sérelmét súlyos jellegűnek kell tekinteni (lásd analógia útján: 2021. március 2-i Prokuratuur [Az elektronikus hírközlési adatokhoz való hozzáférés feltételei] ítélet, C-746/18, EU:C:2021:152, 39. pont).
- 91 Tekintettel arra, hogy a magánülethez való jog ilyen megsértéséből eredő nem vagyoni kárt nem lehet teljes egészében pénzbeli kártérítéssel kiküszöbölni, vagy a vitatott határozat megsemmisítése esetén utólagosan megszüntetni, e kárt úgy kell tekinteni, mint amely helyrehozhatatlan jellegű.
- 92 Ezt az értékelést nem kérdőjelezi meg az a megoldás, amelyre a Bíróság elnöke a Bizottság által hivatkozott 2004. szeptember 27-i Bizottság kontra Akzo és Akcros végzésben (C-7/04 P(R), EU:C:2004:566) jutott.
- 93 Kétségtelen, hogy e végzésben a Bíróság elnöke úgy ítélte meg, hogy a szakmai titoktartás olyan megsértése, amelyet az a körülmény idézhet elő, hogy a Bizottság hozzáfér az állítólagosan e titokkörbe tartozó dokumentumokhoz, nem okozhat súlyos és helyrehozhatatlan kárt az érintett vállalkozásnak.
- 94 Ezt a megoldást azonban többek között az a körülmény indokolta, hogy az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet előterjesztő fél által az említett végzés alapjául szolgáló ügyben hivatkozott kockázat kizárólag abban állt, hogy a Bizottság tisztviselői alaposabban megismerhették azokat a dokumentumokat, amelyeket már megvizsgáltak, még ha csak röviden is. Azt is hangsúlyozni kell, hogy ebben az ügyben csak korlátozott számú dokumentumról volt szó, amelyek nem érintették természetes személyek magánéletét.
- 95 Ebben az összefüggésben harmadsorban azt is meg kell állapítani, hogy a Bizottság által hivatkozott eljárási garanciák nem elegendőek ahhoz, hogy kizárják a Vivendi által hivatkozott kár súlyos jellegét.
- 96 Egyrészt, a vitatott határozatból kétségtelenül kitűnik, hogy a Bizottság a tisztviselői és alkalmazottai számára a különleges személyes adatokat tartalmazó dokumentumokhoz való hozzáférés korlátozására irányuló sajátos eljárást írt elő.
- 97 Mindazonáltal a jelen végzés 34–41. pontjából kitűnik, hogy ez az eljárás nem alkalmas arra, hogy kizárja vagy minimalizálja az érintettek magánéletéhez kapcsolódó olyan személyes adatok kezelését, amelyeket azonban nem lehet „különleges személyes adatnak” minősíteni.

- 98 Márpedig az ilyen védelem nem alkalmas annak elkerülésére, hogy a Bizottságnak továbbított adatokba való betekintés lehetővé tegye az érintett személyek magánéletére vonatkozó pontos következtetések levonását, mivel a különleges személyes adatok az e személyek magánéletéhez kapcsolódó személyes adatoknak csak egy korlátozott részét fedik le, és a vitatott határozat ez utóbbi típusú adatoknak a Bizottsággal való közlése céljából történő széles körű gyűjtését írja elő.
- 99 Másrészt, a Bizottság által előadott érvelésből ténylegesen kitűnik, hogy a tisztviselőire és egyéb alkalmazottaira szigorú szakmai titoktartási kötelezettségek vonatkoznak, így főszabály szerint tiltott számukra a Vivendi által átadott és általuk megismert dokumentumokból kitűnő információk hozzáférhetővé tétele.
- 100 E kötelezettségek azonban nem korlátozzák az e tisztviselők és alkalmazottak azon lehetőségeit, hogy hozzáférjenek az érintett személyek magánéletéhez kapcsolódó személyes adatokhoz, amely hozzáférés önmagában súlyos beavatkozást jelent e személyek magánélethez való jogába.
- 101 Negyedsorban, kétségtől meg kell állapítani, hogy első ránézésre szükségesnek tűnik – amint azt a Bizottság állítja –, hogy a Bizottság bizonyos mértékben kezelhessen olyan személyes adatokat, amelyek az általa vizsgált vállalkozások munkavállalóinak és vezető tisztségviselőinek magánéletéhez kapcsolódnak, különben fennállna annak kockázata, hogy nagymértékben megfosztanak vizsgálati jogköreit a hatékonyságuktól. Ehhez hasonlóan a gyakorlatban nehezen kerülhető el a Bizottság által folytatott vizsgálat keretében azon dokumentumok összegyűjtése, amelyek adott esetben e vizsgálat szempontjából végső soron érdektelennek bizonyulhatnak.
- 102 Ugyanígy a Bizottság helyesen emlékeztet arra, hogy az általános adatvédelmi rendelet 6. cikke előírja, hogy a személyes adatok kezelése bizonyos feltételek mellett akkor is jogszerű lehet, ha az érintett nem járult hozzá az adatkezeléshez.
- 103 Következésképpen úgy tűnik, hogy a jelen végzés 101. és 102. pontjában kifejtett tényezők relevánsak lehetnek a vitatott határozat jogszerűségének értékelése, következésképpen pedig a *fumus boni iuris*ra vonatkozó feltétel vizsgálata szempontjából.
- 104 E körülményeket azonban nem lehet figyelembe venni a sürgősségre vonatkozó feltétel vizsgálata keretében.
- 105 Az ideiglenes intézkedésről határozó bírónak ugyanis – kizárólag a sürgősségre vonatkozó feltétel értékelése céljából, és anélkül, hogy ez bármilyen állásfoglalást tartalmazna az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet előterjesztő fél által az ügy érdemére vonatkozóan előterjesztett kifogások megalapozottságával kapcsolatban – azt kell feltételeznie, hogy e kifogásoknak helyt lehet adni. Azon súlyos és helyrehozhatatlan kár ugyanis, amelynek valószínűsíthető bekövetkezését bizonyítani kell, az a kár, amely – amennyiben az ügy érdemében a Bíróság helyt ad a keresetnek – adott esetben a kért ideiglenes intézkedés elrendelésének elutasításából eredne (lásd ebben az értelemben: a Bíróság elnökhelyettesének 2013. december 19-i Bizottság kontra Németország végzése, C-426/13 P(R), EU:C:2013:848, 52. pont; 2018. december 17-i Bizottság kontra Lengyelország végzése, C-619/18 R, EU:C:2018:1021, 61. pont).
- 106 A jelen ügyben a sürgősségre vonatkozó feltétel értékelését tehát annak feltételezésével kell lefolytatni, hogy a vitatott határozat jogellenes, és hogy ebből következően az e határozatból eredő, az érintett személyek magánélethez való jogába való beavatkozás szabálytalan.

- 107 Ebből következik, hogy annak meghatározása érdekében, hogy e feltétel a jelen ügyben teljesül-e, az ideiglenes intézkedésről határozó bírónak nem azt kell eldöntenie, hogy e beavatkozás szükséges vagy tágabb értelemben szabályszerű volt-e, hanem kizárólag az említett beavatkozásból eredő kár mértékét és jellegét kell értékelnie abban az esetben, ha e beavatkozás végül szabálytalannak bizonyul.
- 108 A Bizottság annak bizonyítására irányuló érveit, hogy ugyanezen beavatkozás egyszerre elengedhetetlen a vizsgálatai hatékonyságához, és megfelel az uniós jog releváns szabályainak is, mint hatástalanokat el kell utasítani a sürgősségre vonatkozó feltétel vizsgálatának szakaszában.
- 109 A fentiek összességére tekintettel a sürgősségre vonatkozó feltételt a jelen ügyben teljesítettnek kell tekinteni.
- 110 Egyebekben, mivel a Törvényszék elnöke tévesen állapította meg, hogy e feltétel nem teljesült, anélkül hogy megvizsgálta volna a *fumus boni iurisra* vonatkozó feltételt, amelynek vizsgálata mind ténybeli, mind jogi értékelést feltételez, az ügyet vissza kell utalni a Törvényszék elé, hogy e feltételről határozzon, és hogy adott esetben elvégezze a fennálló érdekek mérlegelését.

A költségekről

- 111 Mivel a jelen ügyet a Bíróság visszautalja a Törvényszék elé, a költségekről jelenleg nem kell határozni.

A fenti indokok alapján a Bíróság elnökhelyettese a következőképpen határozott:

- 1) **A Bíróság elnökhelyettese az Európai Unió Törvényszéke elnökhelyettesének 2024. január 19-i Vivendi kontra Bizottság végzését (T-1097/23 R, nem tették közzé, EU:T:2024:15) hatályon kívül helyezi.**
- 2) **A Bíróság elnökhelyettese az ügyet visszautalja az Európai Unió Törvényszéke elé, hogy az határozzon a *fumus boni iurisra* vonatkozó feltételről, és hogy adott esetben elvégezze a fennálló érdekek mérlegelését.**
- 3) **A Bíróság elnökhelyettese a költségekről jelenleg nem határoz.**

Aláírások